

Nový Jeruzalém č. 11/2018

Zpravodaj pro 227. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Jámách – u úterý 13. listopadu 2018 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb ve velké Bíteši.

Ve čtvrtek 11. října přijelo a přišlo na pouť NJ do Velké Bíteše čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 350 poutníků. Svátost smíření udělovalo 6 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst viry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Karla Moravce na pouti NJ ve Velké Bíteši:

Ježíš nám dnes vyprávěl podobenství o **neodbytném příteli, nebo o otci, který, když ho syn požádá o rybu, tak mu nedá hada.** Ukazuje, jak, když lidé dobře jednají mezi sebou, jak teprve Bůh dokonaleji slyší lidské prosby a v žádném případě není horší než člověk. Zde bychom mohli si vzpomenout, **za co jsme v poslední době prosili? Za co člověk prosí?** Ježíš nám říká – **buďte neodbytní.** Jenže jsou věci, které má člověk na srdci a modlí se za ně – a zdá se, že se naše prosba nevyplnila. **A člověk se ptá – Proč? Vždyť jsem prosil, ne za sebe, ale za druhého člověka.** A ono se to nedaří. **Modlil jsem se špatně? Nebo málo? Musím to udělat hlasitěji? Tlučte a bude vám otevřeno! Nebo si mám do kostela vzít hůl a tlouci jí?**

Abychom pochopili tato slova: **modlete se, prostě, tlučte** – tak je dobré říci, že je to v evangeliu svatého Lukáše **zarámováno mezi dva důležité mezníky.** Tím prvním je předcházející úryvek - to je **modlitba Otče náš.** U Lukáše je zkrácenější, než jak ji říkáme při mši svaté v kostele, ale začíná stejně: **Modlete se takto!** Tedy takto prostě, takto tlučte, takto hledejte: **Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé.** Když Ježíš tímto začíná, je to jeho důležité slovo. Na otázku: Jak se máte, co potřebujete, co máte koupit,...? **Na prvním místě říkejte toto: Otče náš.** Jako bychom si měli nejdřív uvědomit, kdo jsme a kdo je Bůh. Je náš Otec a my jsme bratři a sestry. **Otče náš jenž jsi na nebesích – v našem nebeském domově.** Tam také míříme. Bůh je vševědoucí, proto také věříme, že **On ví, co skutečně potřebujeme.** Samozřejmě se křesťan potom ptá: **Proč se mám modlit a Bohu toto připomínat, když On to ví, a ví to lépe než já.** Tohle to řešil už před mnoha staletími svatý Augustin, který říká – **Pán Bůh nepotřebuje moji dlouhou nebo naléhavou modlitbu pro sebe.** Někdo by řekl – abychom ho umluvili, když budeme tak hlasití a naléhaví. To potřebujeme my. **Bůh někdy – říká svatý Augustin – tu modlitbu nevyslyší hned, protože chce, aby se naše srdce rozšířilo pro velikost Boha a jeho darů.** Když to promyšlíme a podíváme se zpátky do svého života, tak většina z vás by mohla potvrdit, že se někdy modlila za něco, co se nestalo, nebo se to stalo jinak, nebo to bylo daleko horší než by si člověk dokázal představit. **Modlitba potřebuje otevřít a připravit lidské srdce.** Člověk se třeba modlí, aby ho nebolelo koleno, a potom přijde na to, že bylo pro něj důležité poznání: možná mě Bůh nechává dozrát, abych, až mě přestane bolet to koleno, se rozhodl, že **půjdu k někomu na návštěvu, že někoho potěším, a ne že si jen budu hrát fotbal pro sebe.** Co může člověk udělat dobrého ve svém životě? **Zkusme si promýšlet, jak dobrá a naléhavá je moje modlitba.**

Ježíš říká, **prostě a dostanete** – a my říkáme Otče náš. To je první Ježíšovo slovo o způsobu prosby. A druhé je dokonce i trochu drsnější, když to domyslíme. **Když ten dobrý otec, tatínek pozemský, dá svému synovi to dobré, oč ho syn prosí – cožpak Bůh – dobrý otec - nedá?** Ježíš v evangeliu říká: **....a což nebeský Otec nedá Duchu Svatého těm, kdo ho prosí?'** Mohli bychom si popravdě říci: **Tisíckrát jsme Tě Bože prosili, ale zpravidla to nebylo o Duchu Svatého.** Promítněme si, za co všechno se modlíme: aby dobře dopadly volby – nejdříve komunální, potom senátní. Aby děti nezlobily, aby rodiče nezlobili – modlí se zase děti.

Každý má nějakou prosbu. A Ježíš říká – **prostě a dostanete, hleďte a naleznete, tlučte a otevře se vám...** a pak tomu dá korunu tím, že když budeme dobře hledat, prosit a tlouci, tak nám dá **Ducha Svatého.** Ale ono to není vůbec špatně! Naopak, **v tom je koruna našeho modlení se a prosb!** Určitě znáte sedm darů Ducha Svatého. Co tedy člověk dostane, když dobře prosí, dobře se modlí, když dobře tluče? Dar Ducha Svatého dá Otec těm, kteří ho prosí! **A můžeme to klidně rozložit do podoby sedmi darů Ducha Svatého.**

Dar moudrosti - najednou skrze modlitbu nebudu jen chytrý člověk, ale moudrý člověk, který **rozeznává, co je dobré a co je zlé.**

Dar rozumu – nebudu pošetilec, který **vidí jen sebe.**

Dar rady, to není takové, že mně Pán Bůh poradí, jak mám křičet, ale budu si vědět rady se svým životem, i s obtížemi a bolestmi, která přijde – protože Pána Boha nemám jenom na to, aby bolest nepřišla, anebo zmizela. Ale abych si **věděl rady, jak naložit se svým životem.**

Dar síly, aby člověk **unesl to, co nemůže změnit.** Dar síly, abych měl odvahu **pohnout s tím, co je tvrdé, těžké a kamenné – což je na prvním místě lidské srdce.** Prosíme, aby Pán ze srdce kamenného udělal srdce z masa. Dej mi dar, ať se mohu dobře rozhodovat, ať udělám to, co mám udělat. **Víte, kdy také potřebuji dar síly?** Už když ráno vstávám, když zazvoní budík. Abych neměl jen sílu k tomu budík vypnout, ale abych vstal z postele. A pak to podobně pokračuje každou další minutu dne.

Dar umění, abych **neviděl svět jenom černě.** Můžeme se nyní radovat z krásných podzemních barev – nevíme, jak dlouho ještě.

Pak jsou ještě další **dary - zbožnosti, důvěry a bázně Boží.** Ježíš říká, že každému, kdo prosí, Otec nebeský tyto dary dá. **Dá Duchu Svatého těm, kdo ho prosí.** A když mám dary Ducha svatého, tak nemohu být nešťastným člověkem, pak **do mé prosby vstupuje děkování a vděčnost.** V mnoha textech Písma si přečteme, že **„ani nevíme, oč máme prosit, ale sám Duch svatý se za nás přimlouvá“ Pane, dej mi svého Svatého Ducha – On se modlí ve mně,** On ví lépe, co potřebuji, protože on ví, co bude zítra. Já to nevím, já si to myslím, protože to mám v kalendáři, ale může přijít událost, která mně to úplně změni. A možná to nebude úplně špatně. To víš Ty, Pane. Svatý Jakub dokonce drsně říká ve svém listu: **„prosíte a nedostáváte. Nedostáváte, protože prosíte špatně“**

Tak Tě, **Pane, prosíme, ať prosíme dobře.** Ať prosíme v duchu těch dvou krásných událostí, do kterých jsi zarámovat svou výzvu k prosbě. Ať prosíme, **jak to učíš učedníky v modlitbě Otče náš, společně, s otevřeným srdcem,** pro to co nám chceš dát. S vědomím toho, kdo jsem já, kdo jsi TY, kdo je bratr a sestra kolem mě – a že **všichni potřebujeme odpuštění.** Ať prosím s vědomím toho, že **největším darem pro mě je dar Tvého Svatého Ducha.** Jako pečeť jsme ho přijali při křtu, při biřmování - **Přijmi pečeť Darů Ducha Svatého. Ježíš říká, že Otec dá člověku všechno, co člověk potřebuje** ke svému šťastnému a radostnému životu před Bohem už tady na zemi a jednou na věky.

A samozřejmě směřuje všechno ke službě – jak jsem na začátku zmiňoval **svatého Jana XXIII.** – protože zde nejsme jen pro sebe. **Potřebuji tedy moudrost, rozum, radu a sílu, ... k tomu, abych viděl lidi kolem sebe, kteří se o tobě, Pane, dosud nedozvěděli, protože jsem neměl odvahu ani sílu jim o tom říct.** Maximálně jsem si tak řekl: Oni nechodí do kostela, nebo jsou to bezbožníci.

Když budeme zpytovat svědomí, poznáme, že si někdy zužujeme některá přikázání **nespravedlivě na velmi jednoduché odpovědi.** Například u přikázání: **nevezmeš jména Božího nadarmo,** se ptáme, zda jsme někdy nevyslovili nějaké svaté jméno. Zdá se mně, podle toho, jak znám naši zemi, že křesťané v současnosti už moc nedělají. Ale **nejvíc svatých jmen vyslovují ti, kteří do kostela vůbec nechodí.** To byste se divili, kolikrát je mají v puse. Ale my se jim do řeči nemůžeme plést odsuzujícím způsobem: Co to říkáš, ty bezbožníku, neber jméno Boží nadarmo! Já jim někdy říkám: **Hele, vy jste tak zbožný člověk, to je zajímavé, za každou druhou větou říkáte Ježíš a Maria, to já vám nesahám ani po kotníky...** Je dobré v tomto navázat a říci si, že **takový člověk není od Tebe, Bože, daleko, a někdo mu o tobě může něco říci.** Trochu jinak než to dělají média, když **představují kněze a Církev, sami víte, jak to je, žádná sláva to není.** Kdo to může změnit? Každý jednotlivec. **Svým poctivým životem,**

respektive svým pokusem o poctivý život. A také tím, že řekne: Tady něco nechutného píš, ale znáš také toho a toho a ten je jiný. **Neboj se to vidět jinak, v celistvosti.**

A máme zde opět apel z evangelia – **proste a dostanete, tlučte a otevře se vám, hledejte a naleznete**, to patří i sem. **Pane, prosíme za církev, která bude přitažlivá. Přitažlivá pro mladé lidi, když se modlíme za povolání a za dobré duchovní pastýře. Prosíme za ně, prosíme, hledáme, tlučeme na nebeskou bránu.** Tlučeme na lidská srdce, aby se otevřela pro tvůj hlas, to není jen k pootevření, to je pro otevření. Jde o lidské srdce, které je často kamenné a nechce slyšet, je zavřené.

Pane, děkujeme Ti. Děkujeme Ti, že nás učíš modlit se. Dej ať vytrváme, ať to nevzdáváme, ať ukazujeme cestu těm, kteří hledají. Dej nám Pane dar svého Svatého Ducha!

Sbírka na pouti NJ nestačila na zaplacení autobusů a nutné režie, díky daru dobrodince jsme poslali **1 000 Kč pro azylový domov matek s dětmi – Betlém nenarozeným.** Pán Bůh zaplať. Poděkování patří také místnímu faráři otci Bohumilovi Poláčkovi a farníkům z Velké Bíteše, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **A hlavně - díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení a rozhovor s Mons. ThLic. Ing. Zdenkem Wasserbauerem Th.D., pomocným biskupem pražským, generálním vikářem pražské arcidiecéze, který bude hlavním celebrantem poutě NJ v Jámách :

Můžete se nám krátce představit? Narodil jsem se 2 roky před Pražským jarem a své šťastné dětství a mládí jsem prožil ve vesnici Sázava asi 5 km od Žďáru nad Sázavou. Po gymnáziu ve Žďáru nad Sázavou jsem šel studovat na Vysokou školu zemědělskou v Praze, kde jsem promoval v roce 1989. Sametovou revoluci jsem pak prožil během absolvování základní vojenské služby. V roce 1990 jsem nastoupil do Arcibiskupského semináře v Praze, odkud jsem ale hned po roce byl poslán do Říma a pokračoval ve studiu filosofie a teologie. V roce 1996 jsem byl vysvěcen na jáhna a po devíti měsících na kněze a začal působit jako kaplan na Praze 4, ve farnostech Michle a Lhotka. Po dvou letech jsem se vrátil do Říma na postgraduální studia, která jsem zakončil v roce 2003 doktorátem. Od roku 2000 až do roku 2010 jsem byl spirituálem Arcibiskupského semináře v Praze. Další 5 let své kněžské služby jsem strávil jako farář u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze na Královských Vinohradech. A od roku 2015 jsem na Arcibiskupství pražském, zpočátku jako ředitel kurie a od jara 2016 jako generální vikář. 23. ledna tohoto roku mne papež František jmenoval pomocným pražským biskupem, přičemž dále zůstávám generálním vikářem.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Měl jsem dobré rodiče, takže jsem se od nich naučil mnoha věcem. Předali mi víru a naučili mne pracovat a práce si vážit. Samozřejmostí byla také pravdivost, zodpovědnost nebo třeba čestnost.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Bůh se mne začal při vstupu do dospělosti a zejména během studia na vysoké škole jemně dotýkat a zvát k prohlubování duchovního života a poznávání jeho lásky k nám. A nakonec mne přivedl k ochotě jít za jeho volání a dát svůj život do služby jemu a církvi.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Jsem knězem 22 let a nikdy jsem svého rozhodnutí ani minutu nelitoval. Celý kněžský život je krásný, zejména v nepochopitelné blízkosti Bohu a jeho tajemstvím a zároveň v blízkosti člověku v radostech i bolestech jeho života. Služba kněze pak stojí na třech pilířích: hlásání, posvěcování a pastýřské služby.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Myslím, že nejdůležitější je svědectví dobrého života, který třeba i beze slov vyznačuje to, že v mém životě je přítomno něco, na co se lidé okolo mne začínou ptát, po čem ti druzí také zatouží, a nakonec třeba i dospějí k tomu, že se s tím budou chtít seznámit a otevřít Bohu své srdce.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě? Základní byl pro mne vždy duchovní život. Nedokáží si představit svůj život a kněžskou službu bez denní mše svaté, Denní modlitby církve, adorace, růžence, četby Písma, svátosti smíření atd.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Myslím, že každý den prožívám nějakou radost. Radost mi dělají přátelská setkání s mnoha mými známými. Radost mi dělá pěkný koncert nebo dobrá četba (na kterou mám bohužel dost málo času). Radost mi udělalo vidět na svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi mnoho mladých rodin s dětmi a vůbec mnoho mladých i ostatních lidí. Radost mi udělal také třeba zářijový pobyt v Římě spolu s dalšími nově jmenovanými biskupy z celého světa, možnost s nimi hovořit a setkat se osobně s papežem Františkem.

Co je dnes pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat? Rodina, to znamená táta, máma a děti je opravdu základní buňkou společnosti. Tento model (nikoli „tradiční“ ale normální! rodiny) církve nikdy nepřestane hlásat a připomínat. Církev má poslání připomínat lidem, jak to chtěl od počátku Bůh, že stvořil člověka jako muže a ženu a že když se tito dva rozhodnou pro společnou životní cestu v lásce, má to být v otevřenosti dětem a na celý život. Je třeba vést manžele a rodiny k tomu, že vzájemné vztahy se musí celý život budovat a že společná modlitba má mít v rodině své místo.

Kam byste rád poslal výsledek sbírky (po zaplacení autobusů a nutné režie) z poutě Nový Jeruzalém v Jámách? V červenci jsem měl tu čest požehnat kapli Panny Marie Karmelské ve svém rodišti v Sázavě. Nevím, zda už mají vše zaplacené, ale nemají ještě lavice a tak bych rád vaším prostřednictvím přispěl na tento účel. Pán Bůh zaplať.

Pozvánky.

Poutní výlet do Prahy. Římskokatolická farnost Nové Veselí a Bohdalov Vás srdečně zvou o státním svátku **17. listopadu 2018 (sobota) do Prahy.** Den naplníme děkováním za dar svobody, prosbou za vlast a za rodiny a poznáváním krás Prahy. V programu plánujeme – děkovnou mši svatou, návštěvu výstavy Post Bellum v podzemí míst, kde stál Stalinův pomník na Letné, poutí k Pražskému Jezulátku, prohlídku Karlova mostu, uctění ostatků sv. Anežky v kostele sv. Františka. Cena dopravy – 400 Kč, děti – 100 Kč + vstupy+ oběd. Přihlášky a informace u Mons. Jana Peňáze a jáhna Ladislava Kince.

Plán poutí NJ na rok 2019:

2019	15. leden	Velké Meziříčí	13. únor	Lysice	13. březen	Křižanov
	11. (16.) duben	Měřín	14. květen	Nové Veselí	13. červen	Jimramov
	11. (16.) červenec	Křoví	13. srpen	Žďár I	12. září	Radostín
	15. říjen	Bystré	13. listopad	Trpín	12. prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 228. pouť NJ – ve středu 12. prosince 2018 v 17 hodin do Olešnice – hlavní celebrant – P. Mgr. Marek Dunda ThD, farář ve Vranově nad Dyjí, Lančově, Olbramkoste, Stítarech a Vratěnině.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 11. 2018. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj Nový Jeruzalém

Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14.

Zodpovědný redaktor : jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970

Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.